

чество. А че атентатът се счита за прѣстѣпление, когато е направено противъ държавния глава, има специаленъ законъ, който наказва такива прѣстѣпления. Г-нъ прокурора ако знаеше, че покушение на живота на М-ръ не съставлява държавно прѣстѣпление, трѣбваше да иска наказание по чл. 176 отъ Отоманъ. Наказ. Законъ, въ който е казано: „когато законно се докаже че нѣкой прѣдумишленно е убилъ човѣкъ, осжда се по законътъ на смъртъ“, но той мисли инакъ, а на туй би могло да му се противопостави чл. 181, спорѣдъ който за да се накажатъ интелектуалнитѣ виновници, трѣбва убийството да се е извършило заедно съ възстание, грабежъ и обиръ. Трѣбва да се докаже, че е имало съучастници въ убийството. Г-нъ прокурора каза, кой е кривъ, че избѣгали убийцитѣ изъ България и на това той самъ си отговори: криви може да сж властитѣ, улавянieto на убийцитѣ може би щѣше да бжде въ интересъ на правосѣдието. По-нататкъ каза г-нъ прокурора, че отъ Лепавцова се училъ, кои сж били главнитѣ и второстепеннитѣ виновници. Той ги открилъ слѣдъ арестуването му, но трѣбвало да се зематъ срѣщо него строги мѣрки, за да се откриятъ. Сжщо по-нататкъ г-нъ прокурора каза, ако не повѣрвате на Лепавцова ще трѣбва да оправдаете нѣколко души, а азъ казвамъ защо пакъ непрѣменно да се обвиняватъ нѣколко души, когато явно се вижда противорѣчието въ показанията на Лепавцова. Лепавцовитѣ показания по отношение на Каравелова не сж достатѣчни, а щомъ има съмнѣние, то е въ полза на подсѣдимия. Лепавцовъ знае за участието на Каравалова отъ Тома Георгиевъ и отъ Илия Георговъ, който, въ качество на свидѣтель, каза, че такова нѣщо незнае, нито пакъ е казалъ подобно нѣщо на Лепавцова, сжщото каза и подсѣдимия Т. Георгиевъ. Попитанъ Каравеловъ каза, че нищо не е казалъ нито на Георгова, нито на Георгиева, а щомъ това се провѣрва отъ источника, значи, че послѣдующитѣ показания нѣматъ никаква цѣна. Понататкъ въ рѣчта си г-нъ прокурора каза, че Каравеловъ е лицето у когото може и да не се е родила тая идея, но въ въ името на когото е работилъ Т. Георгиевъ. Това не е вѣрно. Т. Георгиевъ заяви, че Каравеловъ не го е опълномощавалъ да работи отъ негово име. За това, че Каравеловъ билъ водителъ на партия, то ако всичкитѣ членове на партията извършатъ прѣстѣпления, той не може да отговаря. Поведението на Каравелова, каза г-нъ прокурора, е било неморално, но затова